

Caracterizarea personajului Felix Sima din opera Enigma Otiliei scrisa de George Calinescu-prima parte

Personaj protagonist, realist (personaj-tip), dinamic, multidimensional, personaj-reflector.

Modalitati de caracterizare:

“” caracterizare directa: de catre narator (portretul fizic), autocaracterizare (prin dialog si stil indirect liber), de catre alte personaje;

“” caracterizare indirecta: prin comportament, limbaj, mediul in care este situat, retrospectiva biografica.

Lui Felix Sima ii este rezervat rolul de personaj-reflector, perspectiva lui dubland perspectiva auctoriala si limitand astfel omniscienta naratorului. Ceea ce-l deosebeste de celelalte personaje ale romanului este dubla ipostaza sub care apare in discurs: actant principal dar si contemplator al faptelor si caracterelor.

Cu personajul-protagonist Felix Sima, cititorul se familiarizeaza inca de la inceputul romanului, construit programatic dupa formula balzaciana. Inainte de a fi individualizat, eroul este situat in epoca prin descrierea realista a cadrului spatio-temporal si a vestimentatiei. Portretul, la inceput generic ("...un tanar de vreo opt-sprezece ani, imbracat in uniforma de licean"), devine tot mai nuantat prin detalii concrete, particulare, despre imbra-camintea si fizionomia tanarului al carui nume nu este deocamdata dezvaluit: "Uniforma neagra ii era stransa bine pe talie, ca un vesmant militar, iar gulerul tare si foarte inalt si sapca umflata ii dadeau un aer barbatesc si elegant. Fata ii era insa juvenila si prelunga, aproape feminina din pricina suvitelor mari de par ce-i cadeau de sub sapca, dar culoarea maslinie a obrazului si taietura elinica a nasului corectau printre nota voluntara intaia impresie". Se impune atentiei noastre, prin intermediul portretului fizionomic, o trasatura caracteruala esentiala a lui Felix Sima: firea voluntara, aprecierea naratorului urmand sa fie confirmata de evolutia evenimentelor.

Incepand cu episodul expozitiv, lui Felix Sima ii va fi rezervat rolul de personaj-reflector (pe care-l va pastra pe intreaga durata a derularii istoriei). Impreuna cu el, cititorul patrunde in atmosfera putin primitoare a casei lui Costache Giurgiuveanu si intalneste personajele cu o pozitie determinanta in declansarea conflictului principal (Otilia, mos Costache, familia Tulea, Pascalopol - surprinsi in timpul unei obisnuite partide de carti). De o sensibilitate retractila exacerbata, Felix va fi contrariat de comportamentulizar al batranului Giurgiuveanu, dar si, mai tarziu, de raporturile pe care le observa sau le intuieste, dintre cei aflati in salon, la partida de carti. De la inceput, aparitia Otiliei (in care simte ca va putea avea incredere) ii provoaca un sentiment inedit si confuz: atractie erotica si afectiune filiala.

Ceea ce-l deosebeste pe Felix Sima de celelalte personaje ale romanului este, asadar, dubla ipostaza sub care apare in discurs: actant principal dar si contemplator al faptelor si caracterelor.